

Motion till riksdagen 2018/19:1751

av **Christian Carlsson och Hans Eklind (båda KD)**

Stoppa offentliga böneutrop

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att lokalt kunna stoppa regelbundna och institutionaliserade offentliga böneutrop och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Institutionaliserade böneutrop som regelbundet ropas ut över bostadsområden förekommer idag i svenska städer som Fittja, Karlskrona och Växjö. I och med den nya moskén som planeras i Rinkeby, vars detaljplan innehåller en jättelik minaret, kan regelbundna böneutrop snart också vara en fråga som aktualiseras i Sveriges huvudstad.

Muslimska böneutrop har försvarats med hänvisningar till religionsfriheten, men de flesta moskéer i Sverige vill inte ansöka om tillstånd för böneutrop och religionsfriheten är inte skäl att tvinga människor att lyssna till dessa religiösa proklamationer.

Religionsfriheten – att ensam eller tillsammans med andra få utöva sin religion – är grundlagsfäst och skall så vara. Det är en mänsklig rättighet och får inte sättas på undantag alldeles oavsett vad vi tycker om andra religioner som finns i vårt land. Vår rätt till religionsfrihet får dock inte begränsa andras rätt till samma sak och religionsfrihet är även rätten att inte ha en religiös tro. Man ska kunna välja att avstå från att återkommande mötas av religiösa trosbekännelser och påtryckningar. Människor ska därför inte ofrivilligt behöva höra regelbundna böneutrop när man vistas hemma, eller ute i sitt eget bostadsområde.

Böneutropet är delvis en kallelse till bön, men till skillnad från exempelvis den svenska traditionen av ljud från klockor är böneutropet dessutom en trosbekännelse och det ropas ut över hela bostadsområden eller stadsdelar med syfte att visa att folket i staden tillhör en viss religion.

Många människor som flytt till Sverige har lämnat sina hemländer för att slippa religiöst förtryck. Författaren Bassam Al-Baghdady skriver i ett öppet brev till politikerna i vårt land:

Det som gör mig riktigt besviken på det Sverige som tog emot mig som flykting för 18 år sedan, är att man slutat bry sig om de riktiga offren. Sverige bryr sig plötsligt hellre om vad de självvalda religiösa extremisterna vill och säger. De påstår att de för vår talan, vi invandrade som flydde just deras auktoritära våld och förtryck. De påstår att vi vill ha böneutrop för att vi ”ska känna oss hemma”. Sanningen är att vi riskerade våra liv och korsade kontinenter och hav för att vi inte klarade av att vara ”hemma”.

Författaren och föreläsaren Soheila Fors, som grundat Föreningen Khatoon och som 2010 öppnade världens första Tehus för kvinnor i Karlskoga, skriver i en artikel på Nyheter24:

Jag har själv hört böneutropet oavbrutet vrålas av lynchmobbar i min hemstad när kvinnor stenats, när människor torterats, bränts inne eller våldtagits. Böneropet hetsade IS-mördarna till grymheter som djur aldrig skulle begå i Syrien. Sverige är fullt ut förföljda kristna, yazidier, kvinnor och homosexuella som flytt från de skrämmande massorna.

Hon skriver om hur böneutropen för dem som flytt undan förföljelse och för alla moderata muslimer inte är ett uttryck för svensk tolerans utan istället för den absoluta motsatsen.

Det finns betydligt bättre sätt att kalla till bön än att ropa ut trosbekännelser i högtalare över svenska bostadsområden. Mycket talar för att en sådan anpassning dessutom är en förutsättning för en lyckad integration och ett Sverige som håller samman. Det finns dessvärre gott om krafter i Sverige som inte alls arbetar för integration och samhällsgemenskap. Istället har de separatism, segregation och växande parallellsamhällen som affärsidé. Tillåter vi att regelbundna och institutionaliserade böneutrop ropas ut över våra bostadsområden eller hela stadsdelar så riskerar segregationen i samhället inte bara att cementeras utan också att allvarligt förvärras. Det vore en mycket olycklig och problematisk utveckling.

Efter besked i Växjö våren 2018 ska nu böneutrop på 110 decibel få tränga in i det aktuella bostadsområdet, men frågan om regelbundna och institutionaliserade böneutrop är förstås mer komplicerad än att enbart handla om buller.

Att sätta stopp för återkommande och institutionaliserade böneutrop från religiösa byggnader är inte att begränsa religionsfriheten, det är att bevara möjligheten för den som inte önskar lyssna att säga ”nej tack” och bli respekterad för detta. Mot bakgrund av detta föreslås Sveriges riksdag att ställa sig bakom att se över relevant lagstiftning för att säkerställa möjligheten att lokalt kunna stoppa regelbundna och institutionaliserade offentliga böneutrop.

Christian Carlsson (KD)

Hans Eklind (KD)